

Rámusy Blues

Hana Hegerová

Někdy jsem docela, docela veselá,
jindy zas propadám splínu,
na okarínu, na okarínu
hraju si rámusy blues.
Jen kdybych neměla, neměla docela
v duši tu mazlavou hlínu
a v ní květ blínu, hořkýho blínu,
proklatej pesismismus.

Hraju si do ticha opusy Fibicha,
vadne mi řeřicha a smutek pelichá,
hraju si do ticha rámusy blues
a pak se tomu všemu začnu smát
a dixieland mi musí hrát.

Mám tisíc důvodů, důvodů, důvodů
mít v srdci úlomek stínu
a zvláště v říjnu na okarínu
hrát svoje rámusy blues.
V čem je ta záhada, že moje nálada
pustá je jak ruce v klínu,
žaluju vínu na strach a špínu,
prokletej pesimismus.

Hraju si do ticha opusy Fibicha...

Když slunce zapadá, vždycky mě napadá,
proč mě tu nechává v stínu,
žaluju vínu ve starém cínu
na svoje rámusy blues.
Lalalala....
žaluju vínu ve starém cínu
na svoje rámusy blues.